

LATVIJAS REPUBLIKAS EKONOMIKAS MINISTRIJA
PATĒRĒTĀJU TIESĪBU AIZSARDZĪBAS CENTRS

K.Valdemāra ielā 157, Rīgā, LV – 1013 ♦ tālr. (+371) 67388624 ♦ fakss (+371) 67388634 ♦ e-pasts: ptac@ptac.gov.lv

LĒMUMS

Rīgā

2012.gada 1.martā

Nr. E03-PTU-F29-6

Par administratīvā soda un tiesiskā pienākuma uzlikšanu

Par Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 4.panta otrās daļas 2.punktā noteikto negodīgas komercprakses īstenošanu, par kuru paredzēts administratīvais sods Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.¹³ panta trešajā daļā

Patērētāju tiesību aizsardzības centra direktores vietniece Brigita Liepiņa,
nepiedaloties sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „ONLINE SERVICES”
juridiskā adrese: Braslas iela 20, Rīga, LV-1084
vienotās reģistrācijas numurs: 40103409660

izskatīja administratīvo lietu un konstatēja:

Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (turpmāk – PTAC), ņemot vērā PTAC rīcībā esošo informāciju, pamatojoties uz *Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma* (turpmāk – *NKAL*) 15.panta pirmo daļu, ir veicis komercprakses, kas tiek īstenota, sniedzot konkrēta veida pakalpojumu, izvērtēšanu.

Izvērtējot PTAC rīcībā esošos materiālus, PTAC konstatē:

[1] 2011.gada 30.decembrī PTAC ar elektroniskā pasta starpniecību saņēma patērētāja bankas konta izdruku kopijas, kurās ir apskatāmas Sabiedrības veiktās kredīta izmaksas patērētājam pēc 2011.gada 1.novembra, kad spēkā stājās *Patērētāju tiesību aizsardzības likuma* (turpmāk – *PTAL*) 8.panta 1.¹ daļa, kas nosaka, ka *kreditēšanas pakalpojumu patērētājam drīkst sniegt kapitālsabiedrība, kura saņēmusi speciālu atļauju (licenci) patērētāja kreditēšanas pakalpojuma sniegšanai*.

[2] PTAC rīcībā ir informācija, ka mājaslapā <http://www.kreditucentrs.eu/> (turpmāk – Mājaslapa) Latvijas Republikas iedzīvotājiem tiek piedāvāts noslēgt patērētāju kreditēšanas distances līgumus ar Čehijas Republikas uzņēmumu Alfa-Omega Money Services Group s.r.o. (turpmāk – Aizdevējs). Ņemot vērā Mājaslapā sniegto informāciju un PTAC rīcībā esošos materiālus, SIA „ONLINE SERVICES” (turpmāk – Sabiedrība) nodrošina augstākminētā

pakalpojuma līgumu noslēgšanu un administrēšanu, nodrošinot aizdevumu summu pārskaitīšanu uz patērētāju kontiem un maksājumu saņemšanu.

Izvērtējot PTAC rīcībā esošos lietas materiālus, PTAC secina:

[3] NKAL 1.panta pirmās daļas 2.punkts nosaka, ka komercprakse ir *darbība (uzvedība, apgalvojums, komerciāla saziņa, tirgvedība) vai bezdarbība (noklusējums), kas tieši saistīta ar tirdzniecības veicināšanu, preces (ķermeniskas vai bezķermeniskas lietas) pārdošanu vai pakalpojuma sniegšanu patērētājam*. Saskaņā ar NKAL 1.panta pirmās daļas 1.punktu komercprakses īstenotājs ir *ražotājs, pakalpojuma sniedzējs vai pārdevējs, kas savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros īsteno komercpraksi, kā arī jebkura cita persona, kas rīkojas ražotāja, pakalpojuma sniedzēja vai pārdevēja vārdā vai uzdevumā*.

No iepriekš minētajām definīcijām izriet, ka starpniecības pakalpojumu (konkrētajā gadījumā saistībā ar patērētāju kreditēšanas pakalpojumu) sniegšana, tajā skaitā pārskaitījumu un kredīta izmaksu nodrošināšana ir atzīstama par komercpraksi, jo šāda darbība ir tieši saistīta ar tirdzniecības veicināšanu un pakalpojumu sniegšanu patērētājam. Savukārt, ņemot vērā, ka konkrēto pakalpojumu sniedz Sabiedrība, kura darbojas Aizdevēja vārdā vai uzdevumā, Sabiedrība ir atzīstama par komercprakses īstenotāju.

[4] NKAL 4.panta pirmā daļa nosaka, ka *negodīga komercprakse ir aizliegta*, un saskaņā ar NKAL 4.panta otrās daļas 2.punktu *komercprakse ir negodīga, ja tā ir maldinoša*. NKAL 11.panta 9.punkts nosaka, ka *komercprakse jebkuros apstākļos ir maldinoša, ja komercprakses īstenotājs apgalvo vai kā citādi rada iespaidu, ka precī drīkst likumīgi pārdot vai pakalpojumu sniegt, bet tas neatbilst patiesībai*.

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr.2006/2004 (turpmāk – Direktīva) preambulas 13.punkts paredz, ka „*lai sasniegtu Kopienas mērķus, likvidējot šķēršļus iekšējā tirgus darbībai, dalībvalstīs spēkā esošās atšķirīgās vispārējās klauzulas un tiesību principi jāaizstāj ar jaunām klauzulām un principiem. Tādēļ ar šo direktīvu nosaka vienotu kopēju, vispārēju aizliegumu, kas attiecas uz negodīgu komercpraksi, kas kropļo patērētāju saimniecisko rīcību. Lai stiprinātu patērētāju uzticību, vispārējais aizliegums būtu vienādi jāattiecinā uz negodīgu komercpraksi, ko veic vai nu ārpus jebkādam tirgotāju un patērētāju līgumsaistībām, vai pēc līguma noslēgšanas un tā izpildes laikā.*” Tādējādi PTAC norāda, ka NKAL normas ir attiecināmas arī uz darbībām (vai bezdarbību (noklusējumu)), kuras Sabiedrība realizē, lai piesaistītu patērētāju (lai viņš pieteiktos kredītam) vēl pirms patērētājs ir noslēdzis konkrētu darījumu un uzņēmies noteiktas (arī finansiālas) saistības.

[5] Ņemot vērā turpmāk norādītos Eiropas Savienības tiesību aktus un Eiropas Savienības Tiesas (turpmāk – EST) praksi (EST 2010.gada 7.decembra spriedums apvienotajās lietās C-585/08 un C-144/09 *Peter Pammer* pret *Reederei Karl Schlüter GmbH & Co KG* (C-585/08) un *Hotel Alpenhof GesmbH* pret *Oliver Heller* (C-144/09), ir secināms, ka termins „*darbības novirzīšana uz patērētāja pastāvīgās mītnes valsti*” ir attiecināma uz situācijām, kad ir iespējams konstatēt acīmredzamu pakalpojuma sniedzēja gribas izpausmi slēgt darījumus ar konkrētās valsts patērētājiem (kas nav pakalpojuma sniedzēja valsts patērētāji). Par šādas gribas izpausmi var liecināt tādas pakalpojuma sniedzēja darbības, kuru rezultātā tiek nodrošināta organizēta pakalpojumu pārdošana un sniegšana attiecīgās valsts patērētājiem. Par šādām darbībām var liecināt, piemēram, attiecīgā patērētāja valsts augstākā līmeņa domēna vai neitrālu augstākā līmeņa domēnu izmantošana, piemēram, .com, .net., .eu pakalpojuma sniedzēja interneta vietnes pieejamības nodrošināšanai, interneta vietnē norādītais tālruņa numurs ar patērētāja valsts kodu, norēķiniem paredzētā valūtā, informācija par pakalpojuma pieejamību attiecīgās valsts teritorijā, reklāmas un citu pakalpojuma virzības pasākumu vēršana uz konkrētās valsts patērētājiem, u.tml. Ja komersants

patērētāja kreditēšanas pakalpojumus sniedz, izmantojot savu interneta vietni, tad būtiski ir konstatēt komersanta izteikto vēlmi savu darbību vērst uz vienu vai vairākām citām dalībvalstīm. EST ir norādījusi, ka šī vēlme ir netieši izteikta atsevišķu reklāmu veidā. Attiecībā uz „reklāmas” un „īpaša uzaicinājuma” jēdzieniem EST ir atzinusi, ka tie attiecas uz visu veidu reklāmu līgumslēdzējā valstī, kur patērētājam ir domicils, neatkarīgi no tā, vai šī reklāma vispārīgā veidā ir izplatīta presē, radio televīzijā, kinoteātros vai jebkurā citā veidā, vai arī adresēta tieši.¹ PTAC norāda, ka viena no norādēm, kas ļauj noteikt, vai darbība ir „novirzīta uz” dalībvalsti, kurā ir patērētāja domicils, ir jebkura acīmredzama gribas izpausme noslēgt darījumus ar šīs dalībvalsts patērētājiem.

Eiropas Padomes 2000.gada 22.decembra regulas Nr.44/2001 „*par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās*” (turpmāk – *Regula*) preambulas 13.punkts nosaka, proti, saistībā ar apdrošināšanu, patērētāju līgumiem un nodarbinātību, vajākamajai pusei vajadzētu būt aizsargātai ar jurisdikcijas normām, kas ir labvēlīgākas tās interesēm, nekā to paredz vispārējās normas. *Regulas* 15.panta pirmā punkta c) apakšpunkts nosaka, ka: „*Lietās kas saistītas ar līgumiem, kurus noslēgusi kāda persona, patērētājs mērķiem, kas var būt uzskatāmi par nesaistītiem ar viņa arodu vai profesiju, jurisdikciju, nosaka šajā iedaļā, neierobežojot 4.pantu un 5.panta 5.punktu, visos citos gadījumos līgums ir noslēgts ar personu, kas veic komercdarbību vai piekropj arodu patērētāja domicila valstī vai ar visiem līdzekļiem novirza šādas darbības uz attiecīgo dalībvalsti vai vairākām dalībvalstīm, to skaitā uz attiecīgo dalībvalsti, un līgums ietilpst šādu darbību jomā (..)*”. No minētās normas izriet, ka, lai būtu piemērojams *Regulas* 15.panta pirmā punkta c) apakšpunkts, komersantam ir jābūt izrādījušam savu vēlmi izveidot komerciālas attiecības ar patērētājiem vienā vai vairākās citās dalībvalstīs, kuru skaitā ir tā, kuras teritorijā ir patērētāja domicils. Tādējādi saistībā ar līgumu, kas ir noslēgts starp komersantu un konkrētu patērētāju, ir jānoskaidro, vai pirms iespējamās līguma noslēgšanas ar šo patērētāju pastāvēja norādes, kas pierāda, ka komersants bija paredzējis tirgoties ar patērētājiem, kuriem ir domicils citās dalībvalstīs, tostarp tajā, kurā ir šī patērētāja domicils, kas nozīmē, ka tas bija gatavs noslēgt līgumu ar šiem patērētājiem.²

Papildinot sniegto argumentāciju norādām, ka arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2008.gada 17.jūnija regulas *par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I)* (turpmāk – *Roma I*) preambulas 24.punktā augstāka patērētāju aizsardzības līmeņa nodrošināšanai ir noteikts, ka ar to vien, ka interneta vietne ir pieejama, nepietiek, lai 15.pants būtu piemērojams, tomēr faktors būs tas, ka šajā interneta vietnē ir aicinājums noslēgt distances līgumu un ka distances līgums patiešām jebkādiem līdzekļiem ir noslēgts.

Ārvalstu kapitālsabiedrības interneta vietnes pārrobežu rakstura analīzei būtiski ņemt vērā Eiropas Savienības tiesību aktos izvirzītos mērķus, principus un prasības nodrošināt augstāku patērētāju aizsardzības līmeni. Speciālās atļaujas (licences) saņemšana patērētāju kreditēšanas pakalpojumu sniegšanai (turpmāk – Licence) ir viens no līdzekļiem, kas ir vērsts uz šādu pakalpojumu kvalitātes nodrošināšanu un patērētāju interešu aizsardzību. Latvijas Republikas normatīvie akti nosaka patērētāju tiesības saņemt tādus patēriņa kreditēšanas pakalpojumus, kurus sniedz tikai licencēti pakalpojumu sniedzēji. Licences saņemšanas pienākums attiecas gan uz gadījumiem, kad līgumi par patēriņa kreditēšanas pakalpojumu sniegšanu tiek slēgti Latvijas Republikas teritorijā klātienē apstākļos, gan arī gadījumos, kad ārvalstu komersanti šādu līgumu slēgšanai izmanto Latvijas patērētājiem paredzētas interneta vietnes.

PTAC atzīmē Eiropas Parlamenta un Padomes 2000.gada 8.jūnija direktīvas 2000/31/EK *par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību)*, kuras prasības ieviestas *Informācijas sabiedrības pakalpojumu likumā* (turpmāk – *ISPL*),

¹ Eiropas Savienības Tiesas 2010.gada 7.decembra sprieduma apvienotajās lietās C-585/08 un C-144/09 75., 66.punkts.

² Turpat 75., 76.punkts.

preambulas 55.punktā noteikto, proti, šī direktīva neietekmē likumus, kas piemērojami līgumsaistībām attiecībā uz patērētāju līgumiem; attiecīgi, šī direktīva nevar liegt patērētājam aizsardzību, ko tam piedāvā obligātie tās dalībvalsts tiesību akti, kurā ir patērētāja dzīvesvieta.

PTAC norāda arī uz *Direktīvas 2002/65/EK*, kura ieviesta 2004.gada 21.decembra Ministru kabineta Noteikumos Nr.1037 „*Noteikumi par distances līgumu par finanšu pakalpojumu sniegšanu*” (turpmāk – *Noteikumi Nr.1037*), 1.panta 1.punktā noteikto, proti, direktīvas mērķis ir tuvināt dalībvalstu normatīvos un administratīvos aktus par patēriņa finanšu pakalpojumu tālpārdošanu. Papildus jānorāda, ka *Direktīvas 2002/65/EK* 12.panta 1.punkts uzsver, ka dalībvalstīm ir pienākums nodrošināt, ka patērētāji nevar atteikties no tiesībām, kas viņiem piešķirtas ar valstu tiesību aktiem, ar kuriem īsteno šo direktīvu vai kuri atbilst šai direktīvai.

Direktīvas 2002/65/EK 12.panta otrā daļa uzsver, ka dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka patērētājs nezaudē šīs direktīvas piešķirto aizsardzību tādēļ, ka par līgumam piemērojamu likumu ir izvēlēts tās valsts likums, kas nav dalībvalsts, ja līgumam ir cieša saistība ar vienas vai vairāku dalībvalstu teritorijām.

PTAC norāda, ka ne *ISPL*, ne arī *Noteikumi Nr.1037* (kontekstā ar 2000.gada 8.jūnija Eiropas Padomes un Parlamenta direktīvu 2000/31/EK „*par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību)*”) neparedz izņēmumus attiecībā uz patērētāju kreditēšanas līgumiem, kurus nedrīkst slēgt, izmantojot distances saziņas līdzekļus, ja kapitālsabiedrība patērētāja kreditēšanas pakalpojumus sniedz, izmantojot distances saziņas līdzekļus, un kapitālsabiedrības interneta vietnē ir nepārprotamas norādes uz tās gribu savu darbību vērst uz vienu vai vairākām dalībvalstīm, tad kapitālsabiedrībai ir jāievēro attiecīgās dalībvalsts normatīvo aktu prasības. Līdz ar to, ja Aizdevējs vēlas sniegt patērētāju kreditēšanas pakalpojumus Latvijas Republikas patērētājiem un uz to ir vērsta tās interneta vietne, tad tam ir pienākums ievērot Latvijas Republikas normatīvajos aktos noteiktās prasības, tai skaitā, prasības, kas attiecas uz Licences saņemšanu, *PTAL*, 2010.gada 28.decembra Ministru kabineta Noteikumu Nr.1219 „*Noteikumi par patērētāja kreditēšanu*” un *Noteikumu Nr.1037* prasības.

Līdz ar to norādām, ka nav būtiski tas, vai pakalpojumu patērētājam kredīta devējs sniedz no savas reģistrācijas valsts vai patērētāja domicila valsts. PTAC uzsver, ka, ja kapitālsabiedrības darbība ir vērsta uz patērētāju kreditēšanu vairākās valstīs, tai skaitā Latvijas Republiku, tad patērētāju kreditēšanas pakalpojumu sniegšanai, izmantojot distances līdzekļu starpniecību, attiecas patērētāja domicila valsts normatīvo aktu prasības – konkrētajā gadījumā Latvijas Republikas. PTAC uzsver, ka arī šajā situācijā Aizdevējam ir pienākums saņemt Licenci.

[6] Izvērtējot lietā esošos materiālus, PTAC ieskatā Sabiedrība ir pārkāpusi *NKAL* 4.panta pirmajā daļā noteikto negodīgas komercprakses aizliegumu, īstenojot *NKAL* 4.panta otrās daļas 2.punktā minēto komercpraksi kontekstā ar 11.panta 9.punktā noteikto maldinošo komercpraksi jebkuros apstākļos.

Augstākminēto Sabiedrības pārkāpumu apliecina turpmāk minētais:

[6.1] Mājaslapā ir norādīts, ka kredīti tiek izsniegti Latvijas Republikas pilsoņiem Latvijas latos, kā vienīgais maksājumu pieņēmējs ir norādīta Sabiedrība, kuras rekvizīti (nosaukums, reģistrācijas numurs un Latvijā reģistrētas bankas filiāles konta numurs) ir norādīti Mājaslapas sadaļā „*Контакты для платежей*” (tulks. no krievu val.: „Maksājumu kontaktinformācija”). Turklāt Mājaslapas reģistrācijas sadaļā aizdevuma līgums pieejams latviešu valodā, kurā arī ir norādīta Sabiedrība. Ņemot vērā augstākminēto, PTAC secina, ka Mājaslapā publicētā informācija ir vērsta uz kredītu izsniegšanu patērētājiem, kuru pastāvīgā mītnes zeme ir Latvijas Republika, kā arī kredīti tiek izsniegti Latvijas Republikas teritorijā.

[6.2] Ņemot vērā *PTAL* 8.panta 1.¹ daļu, Aizdevējam pēc 2011.gada 1.novembra nebija likumīgu tiesību sniegt Latvijas Republikas iedzīvotājiem kredītēšanas pakalpojumus bez Licences. Saskaņā ar *PTAC* rīcībā esošo informāciju Aizdevējs nav saņēmis Licenci, līdz ar to Sabiedrība ar savu darbību (veicot kredīta summu izmaksas patērētājiem un kredīta maksājumu pieņemšanu, administrēšanu Latvijas teritorijā) rada iespaidu, ka Aizdevējs šādu Licenci ir saņēmis un pakalpojumu drīkst likumīgi sniegt, bet tas neatbilst patiesībai. Tādejādi Sabiedrība īsteno maldinošu komercpraksi pret patērētājiem.

[6.3] Pieļaujot Mājaslapā Sabiedrības rekvizītu norādīšanu, Sabiedrība atklāti norāda, ka tā nodrošina nepieciešamās darbības saistībā ar Mājaslapā piedāvātā kredīta maksājumu veikšanu, tādejādi tiek veicināta Aizdevēja un Latvijas Republikas patērētāju starpā pretlikumīgu kredītēšanas līgumu noslēgšana.

[7] *NKAL* 15.panta astotā daļa nosaka: „Ja Uzraudzības iestāde atzīst komercpraksi par negodīgu, tā ir tiesīga pieņemt vienu vai vairākus lēmumus, ar kuriem: 1) uzliek komercprakses īstenošanai par pienākumu atbilstošā veidā sniegt papildu informāciju, kas nepieciešama, lai nodrošinātu komercprakses atbilstību šā likuma prasībām; 2) uzliek komercprakses īstenošanai par pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi; 3) aizliedz negodīgu komercpraksi, ja tā vēl nav uzsākta, bet ir paredzama; 4) uzliek komercprakses īstenošanai par pienākumu publicēt attiecīgajai komercprakti atbilstošā saziņas līdzeklī paziņojumu, kurā norāda laboto informāciju, atsaucot negodīgo komercpraksi;” 5) piemēro administratīvo sodu likumā noteiktajā kārtībā. Saskaņā ar *Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa* (turpmāk – *LAPK*) 166.¹³ panta trešo daļu par negodīgas komercprakses īstenošanu juridiskām personām uzliekams naudas sods no piecdesmit līdz desmittūkstoš latiem.

Izvērtējot lietderības apsvērumus, *PTAC* uzskata, ka Sabiedrībai nav lietderīgi uzlikt kādu no *NKAL* 15.panta astotajā daļā 1., 3. un 4.punktā paredzētajiem tiesiskajiem pienākumiem. Ņemot vērā, ka turpmāka Sabiedrības negodīgās komercprakses īstenošana nav pieļaujama, *PTAC* uzskata, ka ir lietderīgi Sabiedrībai saskaņā ar *NKAL* 15.panta astotās daļas 2.punktā noteikto **uzlikt tiesisku pienākumu izbeigt negodīgu komercpraksi**, pārtraucot Aizdevēja vārdā vai uzdevumā piedāvāto kredītēšanas līgumu noslēgšanas nodrošināšanu, aizdevumu summu pārskaitīšanu patērētājiem un maksājumu saņemšanu, kā arī citu tamlīdzīgu darbību veikšanu, jo ar negodīgas komercprakses izbeigšanu tiks nodrošināta patērētāju tiesību un ekonomisko interešu aizsardzība, kas kā likuma mērķis ir noteikts *NKAL* 2.pantā. Ņemot vērā, ka komercprakses negatīvā ietekme jau ir neatgriezeniski notikusi un patērētāji ir saņēmuši normatīviem aktiem neatbilstošu kredītēšanas pakalpojumu, kā arī ņemot vērā *LAPK* 9.panta pirmo daļu, proti, ka Sabiedrība ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība, *PTAC* uzskata, ka, pamatojoties uz *NKAL* 15.panta astotās daļas 5.punktu, Sabiedrībai **piemērojams administratīvais sods** likumā noteiktajā kārtībā.

PTAC uzskata, ka ar administratīvā soda palīdzību Sabiedrība tiks motivēta savā turpmākajā komercdarbībā nepieļaut atkārtotu iepriekš minētā pārkāpuma izdarīšanu. Arī *LAPK* 1.panta pirmā daļa nosaka, ka *administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums ir aizsargāt sabiedrisko iekārtu, īpašumu un pilsoņu sociāli ekonomiskās, politiskās un personiskās tiesības un brīvības, kā arī komersantu, iestāžu un organizāciju tiesības un likumīgās intereses, noteikto pārvaldes kārtību, valsts un sabiedrisko kārtību, nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā*, un juridiskajā literatūrā pausts viedoklis, ka *soda kā piespiedu līdzekļa speciālās prevencijas uzdevums ir panākt, lai administratīvā akta adresāts neizdarītu jaunus prettiesiskus nodarījumus. Soda ģenerālās prevencijas uzdevums ir panākt, lai tos neizdarītu*

*citās personas.*³ Vienlaikus PTAC ņem vērā, ka saskaņā ar *LAPK* 22.pantu administratīvā soda piemērošanas mērķis ir arī audzināt personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, lai tā ievērotu likumus.

Ņemot vērā iepriekš minēto, ka ir izdarīts administratīvais pārkāpums un lietā nepastāv apstākļi, kas ir pamats lietvedības izbeigšanai (*LAPK* 239.pants), kā arī nepastāv apstākļi, lai nepiemērotu administratīvo sodu, un tā iemesla dēļ, lai atturētu pārkāpēju un citus tirgus dalībniekus no administratīvo pārkāpumu izdarīšanas, kā arī šādu pārkāpumu atkārtotāšanās, nepieciešams Sabiedrībai piemērot administratīvo sodu.

Kā jau iepriekš konstatēts, Sabiedrība ir īstenojusi negodīgu komercpraksi, tādējādi pārkāpjot *NKAL* 4.panta pirmajā daļā noteikto negodīgas komercprakses aizliegumu, un līdz ar to Sabiedrība tiek saukta pie administratīvās atbildības par administratīvo pārkāpumu, par kuru administratīvais sods ir paredzēts *LAPK* 166.¹³ panta trešajā daļā – *par negodīgu komercpraksi*.

LAPK 32.panta pirmā daļa nosaka, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Saskaņā ar *LAPK* 166.¹³ panta trešo daļu par negodīgu komercpraksi - uzliek naudas sodu juridiskajām personām no piecdesmit līdz desmitūkstoš latiem.

Saskaņā ar *LAPK* 32.panta otrās daļas noteikumiem, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Iestāde pārkāpēju ir tiesīga atbrīvot no administratīvās atbildības saskaņā ar *LAPK* 21.panta pirmās daļas noteikumiem tikai tādā gadījumā, ja izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs. Konkrētajā gadījumā no lietas materiāliem izriet, ka Sabiedrība ir pieļāvusi normatīvajiem aktiem neatbilstošas, proti, maldinošas komercprakses īstenošanu, kuras rezultātā var būt skartas plašas patērētāju kolektīvās intereses, līdz ar to tas nav uzskatāms par maznozīmīgu pārkāpumu.

Lemjot par naudas soda piemērošanu, PTAC ņem vērā Administratīvā procesa likuma 5., 13.pantu un 66.panta pirmajā daļā minētos tiesību principus un lietderības apsvērumus, lai noteiktu lēmuma par personas sodīšanu piemērotību un atbilstību, konkrētajā gadījumā ievērojot samērību starp pie atbildības sauktā tirgus dalībnieka rīcību un tam uzliekamo ierobežojumu, kā arī patērētāju (visas sabiedrības) tiesiskās intereses, t.sk., tiesības saņemt normatīvajiem aktiem atbilstošu komercpraksi, un šo interešu aizskārumu, to, ka piemērojamām sankcijām jābūt efektīvām un no pārkāpuma atkārtotāšanās atturošām.

Izvērtējot administratīvās lietas materiālus, PTAC nav konstatējis apstākļus, kas saskaņā ar *LAPK* 33.pantu mīkstina atbildību par administratīvo pārkāpumu, un nav konstatējis apstākļus, kas saskaņā ar *LAPK* 34.pantu pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Izvērtējot iepriekš minētos apstākļus, kā arī ņemot vērā komercprakses īstenošanas veidu, izdarītā pārkāpuma raksturu, to patērētāju loku, kuru tiesiskās un ekonomiskās intereses, iespējams, ir skartas, iespējamo patērētāju interešu aizskārumu, atbildību mīkstinošo un pastiprinošo apstākļu neesamību, PTAC uzskata, ka par negodīgas komercprakses īstenošanu Sabiedrībai ir uzliekams naudas sods LVL 2500.00 apmērā, kas ir uzskatāms par samērīgu naudas sodu, ņemot vērā izdarītā pārkāpuma – maldinošas komercprakses jebkuros apstākļos – raksturu un tās īstenošanas veidu.

Izvērtējot lietas materiālus un lietas izskatīšanā konstatētos apstākļus, pamatojoties uz *LAPK* 14.¹ pantu, 23.panta pirmās daļas 2.punktu, 32.panta pirmo un otro daļu, 166.¹³ panta trešo daļu, 215.⁴ pantu, 260.panta trešo daļu, 274.pantu, 275.panta pirmās daļas 1.punktu, *Administratīvā procesa likuma* 5.pantu, 6.pantu, 12.pantu, 13.pantu un 66.panta pirmo daļu, *NKAL* 1.panta pirmās daļas 1. un 2.punktu, 2.pantu, 4.panta pirmo daļu, 4.panta otrās daļas 2.punktu, 11.panta 9.punktu, 14.panta pirmo daļu, 15.panta astotās daļas 2. un 5.punktu,

³ Māris Baltais. Iestādes rīcības brīvība un lietderības apsvērumi. Jurista Vārds, Nr.18(373), 17.05.2005.

n o l e m t s:

sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „ONLINE SERVICES”
juridiskā adrese: Braslas iela 20, Rīga, LV-1084
vienotās reģistrācijas numurs: 40103409660

uzlikt naudas sodu LVL 2500.00 (divi tūkstoši pieci simti latu) apmērā,

uzdot par tiesisku pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi, pārtraucot kreditēšanas līgumu noslēgšanas nodrošināšanu, aizdevumu summu pārskaitīšanu patērētājiem un maksājumu saņemšanu, kā arī citu tamlīdzīgu darbību veikšanu, līdz netiek nodrošināta kreditēšanas pakalpojumu atbilstība normatīvo aktu prasībām.

Pieņemto lēmumu SIA „ONLINE SERVICES” ir tiesības pārsūdzēt likumā paredzētajā kārtībā. Saskaņā ar *NKAL* 16.pantu uzraudzības iestādes lēmumu var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā viena mēneša laikā no dienas, kad lēmums stāties spēkā. Lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

Naudas sods jāsamaksā ar pārskaitījumu, maksājuma uzdevumā norādot:

Saņēmējs:	Valsts kase Reģistrācijas numurs 90000050138
Saņēmēja iestāde:	Valsts kase BIC kods TREL LV22
Konts (IBAN)	LV12TREL1060121019400
Maksājuma mērķis:	Lēmums Nr. E03-PTU-F29-6
Pieņemšanas datums:	2012.gada 1.marts

Naudas sods jāsamaksā ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc dienas, kad saņemts lēmuma noraksts.

Direktores vietniece

(personiskais paraksts)

B.Liepiņa

IZRAKSTS PAREIZS